

Možnosti letecké armády v 1. hromadném úderu

Podplukovník Jan Rolek

Vyvrcholením operační, taktické, bojové i politické přípravy výcvikového roku bude podzimní cvičení VLTAVA. Složitost učebních úkolů cvičení bude klást na cvičící štáby a vojska mimořádně vysoké požadavky, zejména v organizaci a řízení bojové činnosti v prvních fázích počátečního období války.

Z hlediska frontového letectva bude jednou z hlavních učebních otázek cvičení účast frontového letectva v 1. hromadném jaderném úderu frontu se všemi složkami jeho organizace, všestranného zabezpečení a vlastního uskutečnění.

V článku nebudu rozebírat všeobecné zásady organizace a vedení operace počátečního období války, ale hlavní pozornost věnuji rozboru konkrétních úkolů frontového letectva v 1. hromadném jaderném úderu frontu a jejich konfrontaci se skutečnými možnostmi z hlediska úsilí a použití bojových prostředků.

O ostatních otázkách je dostatek podrobných pojednání v dostupné literatuře, zejména v článcích generálmajora VOŠTERY, plukovníka KALICKÉHO a podplukovníka VLACHA ve *Vojenské mysli* č. 2/64 a č. 1/65.

Význam 1. hromadného jaderného úderu ve frontové operaci počátečního období války

Z dosud uveřejněných teoretických prací týkajících se vzniku války v současných podmínkách se jejich převážná většina shoduje v názoru, že válka bude zahájena s překvapením a že s největší pravděpodobností bude od svého začátku válkou nukleární.

I když v otázkách možnosti dosáhnout úplného překvapení se názory odborníků různí a je přiznávána možnost vzniku války v období zosťování mezinárodní politické situace, čímž se charakter momentu překvapení mění, nemění se v podstatě nic na významu 1. hromadného jaderného úderu a jeho vlivu na průběh a výsledek války a zejména jejího počátečního období.

Z těchto základních předpokladů, z nichž vychází i záměr cvičení VLTAVA, vychází i tento článek.

První hromadný úder frontu jako součást první fáze počátečního období války je jedním, v popředí prvním z úderů provedených prostředky frontu v počátečním období války. Jeho trvání lze předpokládat v délce 1–2 hodiny.

Nejpravděpodobnější a současně i nejsložitější variantou 1. hromadného jaderného úderu je varianta, v níž k úderu našemu i protivníka dojde současně, nebo s malým časovým rozdílem v jeho zahájení.

Složitost této varianty zvyšuje navíc to, že současně s úderem obou stran probíhá i oboustranné jejich odražení.

Front uskutečňuje 1. hromadný úder vlastními prostředky — raketovým vojskem a letectvem.

Mají-li vojska frontu úspěšně provést 1. hromadný jaderný úder a splnit úkoly počátečního období války, je nutné nepřipustit jejich zničení úderem protivníka — tj. tento úder zmařit napadením palebných prostředků protivníka a odrazit jeho prostředky vzdušného napadení, které již budou plnit úkol.

Odráží prostředky vzdušného napadení protivníka je vedle účasti v 1. hromadném jaderném úderu frontu hlavní úkol LA v první fázi počátečního období války.

Problematická odrazení 1. hromadného vzdušného úderu protivníka se všemi složitými součinnostními vztahy si vyžaduje vlastní samostatnou práci a proto ji nebudu v tomto článku rozebírat.

V souvislosti s rozborem těchto otázek je nutné ujasnit si některé základní pojmy této fáze počátečního období války.

První hromadný jaderný úder frontu je pojem vševojskový, zahrnující i bojovou činnost frontového letectva.

V době shodné s jeho uskutečněním odrážejí síly a prostředky PVOS, PVO a stíhací letectvo LA 1. hromadný vzdušný úder protivníka. Ostatní letectvo LA se účastní 1. hromadného vzdušného úderu, do něhož je nutné zahrnout i úkoly vzdušného průzkumu a protiradiotechnického zabezpečení.

Pojem 1. hromadný vzlet považujeme za pojem pouze organizační, zahrnující v celé své složitosti organizační opatření, zabezpečující včasné vzlet prostředků LA ke všem úkolům podle operačních plánů v rozmezí 1–2 hodin po zahájení války.

Úkoly letecké armády v 1. hromadném úderu frontu v počátečním období války

Úkoly letecké armády v 1. hromadném jaderném úderu frontu vyplývají ze zámyslu použití prostředků hlavního velení v pásmu frontu, z počtu a možností raketových jaderných prostředků a dělostřelectva frontu, ze zámyslu velitele frontu, ze složení a možností letecké armády, zámyslu velitele LA a ze situace nepřítel v pásmu frontu.

Letecká armáda vzhledem ke svým bojovým možnostem a charakteristickým vlastnostem, zejména k možnosti neomezeného působení nad územím nepřítel, možnostmi zjišťovat cíle přímým pozorováním a bezprostředně je ničit a libovolně přenášet úsilí do různých prostorů, je důležitý prostředek frontu k 1. hromadnému jadernému úderu.

Z tohoto hlediska je nutné posuzovat i účast LA v této fázi operace a podle toho ji stanovit i úkoly.

Objekty, které front v 1. hromadném jaderném úderu ničí, můžeme podle jejich charakteru rozdělit na velkorozměrné, malorozměrné a bodové a v každé z těchto

skupin dále na stacionární a mobilní.

Frontové letectvo je schopno ničit všechny uvedené druhy objektů. Vzhledem k bojovým vlastnostem je však zejména výhodné jeho použití proti stacionárním bodovým cílům i proti mobilním cílům malorozměrným a bodovým, u nichž je třeba polohu upřesnit přímým pozorováním bezprostředně před úderem. Velkou předností frontového letectva je i neklisající přesnost zásahu v závislosti na vzdálenosti od linie dotyku.

Za cíle vhodné pro frontové letectvo můžeme z uvedených hledisek a z hlediska předpokládané situace a činnosti nepřítel považovat:

- dělostřelecké rakety HONEST JOHN na přesunu do palebných postavení;
- RS operačně taktického určení (SERGEANT a PERSHING) v palebných postaveních a na přesunu;
- PLRS velkého dosahu (NIKE HERCULES) v palebných postaveních a na přesunu do bližších palebných postavení;
- PLRS proti nízko letícím cílům (HAWK) v palebných postaveních;
- pozemní vojska na přesunu z mírových posádek do operačních prostorů;
- VS svazků a vyšších operačních svazů na přesunu a v zaujatých prostorech;
- stanoviště řízení a navedení letectva.

Při stanovení cílů pro raketové vojsko, dělostřelectvo a letectvo vycházím kromě uvedených kritérií ze zásady, že na cíle stacionární, jejichž poloha je předem přesně známa a na cíle, jejichž přemístění v průběhu 1. hromadného jaderného úderu nelze předpokládat, působí rakety a dělostřelectvo. Na cíle na přesunu a cíle vyžadující upřesnění polohy, nebo ty, které je nutné teprve zjistit a bezprostředně ničit, působí frontové letectvo.

Vycházíme-li z těchto zásad, není výhodné ničit frontovým letectvem v 1. hromadném vzdušném úderu letiště nepřítel a letouny na nich jednak proto, že jde o velkorozměrné stacionární cíle a jednak proto, že v době úderů vlastního letectva by již byla převážná část letounů, zejména nosičů, ve vzduchu k 1. hromadnému jadernému úderu.

K zabezpečení úspěšné činnosti frontového letectva a snížení jeho ztrát, zejména ztrát průzkumného letectva je nutné, aby část PLRS proti nízko letícím cílům ničila podle požadavku LA raketové vojsko. Jde totiž o cíle, které se v dané době

nepřemísťují a jejich souřadnice jsou do-
statečně přesně známy.

Za rozhodující sílu LA k 1. hromadné-
mu vzdušnému úderu považujeme stíhací
bombardovací letectvo.

V pásmu frontu můžeme podle pravdě-
podobné situace nepříteli do dvou hodin
po zahájení války, do hloubky asi 125—
150 km od státní hranice, tj. do hloubky
taktického doletu stíhacího bombardova-
cího letectva předpokládat tyto počty
cílů:

- 4 až 5 oddílů dělostřeleckých raket
HONEST JOHN na přesunu (4 md, 12 td,
1 hd, 24 md, 2 as);

- 2 baterie RS operačně taktického
určení (5/73 RS SERGEANT) v palebných
postaveních;

- 2 baterie RS operačně taktického
určení (1/68 RS SERGEANT) na přesunu;

- 16 až 20 baterií PLRS HAWK (6/60,
6/61, 2/46, 32 odd. 402 plp) v palebných
postaveních;

- 7 mechanizovaných a 3 tankové pra-
pory prvosledového svazku (4 md) na pře-
sunu ze stálých posádek do prostorů bo-
jové činnosti v proudech po rotách;

- 1 VS (4 md) v prostoru rozmístění;

- 6 až 8 stanovišť řízení a navedení
letectva.

Ve srovnání těchto cílů s cíli, které
můžeme považovat za výhodné k ničení
frontovým letectvem, nejsou uvedeny
PLRS NIKE HERCULES a RS PERSHING,
poněvadž se v případě přesunu do blízkých
palebných postavení nemohou do 2 hodin
po zahájení války přiblížit ke státní hrani-
ci na hloubku účinného taktického dole-
tu stíhacího bombardovacího letectva.
Z VS pozemních svazků je uvedeno pouze
VS 4 md, poněvadž ostatní (12 td, 1 hd,
24 md, 2 as) budou v době 1. hromadného
úderu na přesunu a nebude možno je spo-
lehlivě zjistit a rozeznat od ostatních po-
chodových proudů pozemních vojsk.

Charakteristika převážně většiny uve-
dených cílů, tj. především jejich mobil-
nost vynucuje si upřesnit jejich polohu,
nebo jejich zjištění, což klade vysoké ná-
roky na činnost průzkumného letectva
jako rozhodujícího prostředku ke zjištění
cílů v této fázi počátečního období války.

Důležitost vzdušného průzkumu je dále
zvýšena i tím, že skupiny hloubkového prů-
zkumu nebudou v této době ještě vysazeny
a situace bude krajně nejasná, nejen v dů-
sledku rozsáhlých přesunů, ale i dokona-
lého zamaskování důležitých cílů a znač-
ného množství klamných cílů, vytvářejí-
cích předpoklady k úderům do prázdna.

Síly a prostředky LA k 1. hromadnému vzdušnému úderu

Letecká armáda frontu jako svaz fron-
tového letectva je předurčena k bojové
činnosti v součinnosti s vojsky frontu.
Její složení není stálé a závisí na bojovém
složení a úkolech frontu.

Za předpokladu, že front má v sestavě
2—3 vševojskové armády, může LA mít
k zahájení války toto složení:

- 2 stíhací letecké divize,
- 2 stíhací bombardovací letecké di-
vize,
- 1 bombardovací letecký pluk,
- 2 průzkumné letecké pluky,
- 1 protiradiotechnický oddíl,
- popř. i 1 dopravní výsadkovou le-
teckou divizi.

Z těchto sil se 1. hromadného úderu
zúčastní SBoL, BoL, PzL a prtl. Podle do-
savadních zkušeností a teoretických prací
(např. článek pplk. VLACHA ve VM
č. 2/64) lze předpokládat, že SBoL se v 1.
hromadném vzdušném úderu zúčastní si-
lami 60—80 % z celkového počtu, což
představuje 130—180 letounových vzletů
(3,5—5 plukovních vzletů), BoL 75 —
100 % tj. 27—36 letounových vzletů, PzL
úsilím 50 % tj. 48 letounových vzletů a
prtl. úsilím 50 % tj. 6 letounových vzletů.

S použitím SL k 1. hromadnému vzduš-
nému úderu nelze počítat, poněvadž toto
je nutné v plné síle ponechat k odrážení
1. hromadného vzdušného úderu nepří-
tele.

Nemůžeme totiž předpokládat, že ztrá-
ty a škody způsobené vlastním SL při úde-
rech na pozemní cíle protivníka by převy-
šovaly ztráty a škody, způsobené několika
málo nebo dokonce jediným nosičem pro-
tivníka, který pronikne na cíl a splní
úkol.

Literatura pojednávající o odrážení
1. hromadného vzdušného úderu protivní-
ka ojediněle připouští, že k plnění tohoto
úkolu bychom mohli použít i část stíha-
cího bombardovacího letectva. S tímto ná-
zorem však nelze souhlasit jednak proto,
že stíhací bombardovací letectvo má do-
statek vlastních úkolů a jednak proto, že
vzhledem k výzbroji a výcviku je při po-
užití k ničení vzdušných cílů předpoklad
nízké efektivnosti bojové činnosti.

Hlavní bojové prostředky LA, které
může použít v 1. hromadném vzdušném
úderu s přihlédnutím k charakteru cílů,

budou jaderné pumy malé ráže, rakety třídy vzduch — země, chemické pumy, normální pumy a palubní kanóny.

Možnosti LA v 1. hromadném vzdušném

úderu

Podle úvahy z předchozí statě bude mít I.A k 1. hromadnému vzdušnému úderu (při předpokládané neschopnosti letecké techniky 10 %) k dispozici:

127 až 153 letounových vzletů stíhacího bombardovacího letectva (z toho 40 až 52 vzletů SU-7 BM a 78 až 104 vzletů MiG-15sb),

24—32 letounových vzletů bombardovacího letectva,

43 letounových vzletů průzkumného letectva,

5 letounových vzletů letounů protiradiotechnické činnosti.

Cíle pro úder bombardovacího letectva (JAK-28) budou zpravidla určeny konkrétně v operační směrnicí velitele frontu v rámci uvedeného možného úsilí. Budou to zpravidla raketové jaderné prostředky operačního určení (RS PERSHING) v palebných postaveních a na přesunu, bližší operační zálohy v prostorech soustředění a na přesunu a bližší operační letiště nosičů jaderných zbraní.

Umlčením cílů, uvedených na str. 35 stíhacím bombardovacím letectvem vyžaduje v soulase s normami ničení (viz S/Let-2-230) úsilí a bojové prostředky podle tabulky 1.

Z tabulky 1 při dále uvedených východních předpokladech vyplývá několik možných variant rozdělení úsilí stíhacího bombardovacího letectva v 1. hromadném vzdušném úderu co do typu letounů a použití bojových prostředků.

Východní předpoklady pro stanovení varianty:

— u každé sbold jsou 2 útvary vyzbrojeny letouny MiG-15 sb, 1 útvar letouny SU-7BM,

— na celou operaci je plánováno pro front 90—100 jaderných pum,

— v 1. hromadném jaderném úderu frontu se použije asi 40 % jaderných pum tj. 36—40.

V prvním vzletu k hromadnému vzdušnému úderu (v 1—2 hodinách) použije LA asi 60 % z tohoto počtu tj. 20—24 jaderných pum, z čehož stíhací bombardovací letectvo $\frac{3}{4}$ (15—18) a bombardovací $\frac{1}{4}$ (5—6).

— LA má k dispozici normální bojové prostředky podle požadavku,

— LA může v 1. hromadném vzdušném úderu využít 60—80 % jednoho vzletu SBoL,

— proti cílům budou použity nejvýhodnější prostředky ničení,

— první prolomení PVO umlčením $\frac{1}{3}$ baterií HAWK uskuteční front vlastními prostředky,

— jaderné pumy budou použity k ničení ZHN protivníka,

— z pozemních svazků na přesunu do prostorů bojové činnosti je nejvýhodnějším cílem 4 md, která je mírově rozmístěna nejbližší ke státní hranici; ostatní svazky mohou být zasazeny do střetného sražení nejdříve za 5—3 hodin po zahájení války, takže je možno ničit je dalšími údery.

Vzhledem k údajům v tabulce 1 a předpokládaným podmínkám můžeme považovat za výhodnou např. tuto variantu rozdělení úsilí a použití bojových prostředků:

— 8 proudů dělostřeleckých baterií HONEST JOHN na přesunu (po 2 bateriích v proudě) ničit každý cíl jednou dvojicí s jadernou pumou 2 kt úsilím 16 letounových vzletů SU-7 BM,

— 2 proudy RS SERGEANT na přesunu (v prouděch po bateriích) ničit každý cíl dvěma dvojicemi a dvěma jadernými pumami po 2 kt úsilím 8 letounových vzletů SU-7 BM,

— 2 baterie RS SERGEANT v palebných postaveních ničit každý cíl rojem s použitím leteckých pum AO-10 v RBK-250 úsilím 8 letounových vzletů MiG-15 sb,

— 10 až 15 baterií HAWK v palebných postaveních ničit každý cíl dvojicí s použitím nejvýhodnějších raket (LR-55) celkovým úsilím 20—30 letounových vzletů MiG-15 sb,

— VS jednoho svazku pozemních vojsk ničit rojem s použitím pum FAB-250 a FAB-100 úsilím 4 letounové vzlety MiG-15 sb,

— 6 až 8 stanovišť řízení s navedením letectva ničit každý cíl dvojicí SU-7 MB s použitím pum OCHAB-250-235 celkovým úsilím 12—16 letounových vzletů SU-7 BM,

— 9 tankových rot prvosledového svazku jako nejvýhodnější sílu pro střetné sražení v této fázi operace ničit skupinami po 6 MiG-15 sb s použitím leteckých pum OCHAB-250 celkovým úsilím 54 letounových vzletů MiG-15 sb,

— zdržet přesun dalších útvarů prvosledového svazku do prostorů bojové činnosti na 3 komunikací údery na čela proudů třemi dvojicemi SU-7 BM s použí-

Tabulka 1

Potřeba stíhacích bombardovacích letounů a bojových prostředků k umlčení cílů v 1. hromadném vzdušném úderu

Pořad. číslo	Cíl	Způsob zteče	Obyčejné prostředky ničení						Jaderné pumy		
			Letecké pumy				Kanóny a nejvýhod. rakety		procento ztrát	počet a ráže v kt	počet letounů
			Druh	Potřeba letounů		Potřeba letounů					
				SU-7	Mig-15 sb	SU-7	Mig-15 sb				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	
1	2 baterie děl. raket HJ na přesunu (délka proudu 1500 m)	Střemhl. let pod úhlem 30–45°	AO-10 v RBK 500	10	—	14	14	60	1 × 2	2	
			AO-10 v RBK 250	—	15						
		Vodorovný nebo klouzavý let	OCHAB-250-235	6	9						
2	Baterie ŘS SERGEANT v pal. postavení	Střemhl. let pod úhlem 30–45°	AO-10 v RBK 500	18	—	4	4	60	1 × 8	2	
			AO-10 v RBK 250	—	27						
		Vodorovný nebo klouzavý let	OCHAB-250-235	6	9						—
3	Baterie ŘS SERGEANT na přesunu (délka proudu 3–5 km)	Střemhl. let pod úhlem 30–45°	AO-10 v RBK 500	20	—	28	28	60	2 × 2	4	
			AO-10 v RBK 250	—	30						
		Vodorovný nebo klouzavý let	OCHAB-250-235	12	18						
4	Baterie HAWK v palebném postavení	Střemhl. let pod úhlem 30–45°	AO-10 v RBK 500	6	—						
			AO-10 v RBK 250	—	9						
			OCHAB-250-235	2	3						

Pořad. číslo	Cíl	Způsob zteče	Obyčejné prostředky ničení						Jaderné pumy		
			Letecké pumy				Kanoný a nejvýhod. rakety		procento ztrát	počet a ráže v kt	počet letounů
			Druh	Potřeba letounů		Potřeba letounů					
				SU-7	Mig-15 sb	SU-7	Mig-15 sb				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	
5	Mech. rota na přesunu (délka proudu do 1500 m)	Střemhl. let pod úhlem 30–45°	AO-10 v RBK 500	10	—	14	14	60	1 × 2	2	
			AO-10 v RBK 250	—	15						
		Vodorovný nebo klouzavý let	OCHAB-250-235	6	8						
6	Tanková rota na přesunu (délka proudu do 1000 m)	Střemhl. let pod úhlem 30–45°	PTAB-2,5 v RBK 500	26	—	20	20	60	1 × 8	2	
			PTAB-2,5 v RBK 250	—	39						
			CHAB-500	4	—						
			CHAB-250	—	6						
7	VS svazku v prostoru rozmístění (200 × 300 m)	Střemhl. let pod úhlem 30–45°	FAB-500	4	—	—	—	30	1 × 8	2	
			FAB-250 FAB-100	—	4			60	1 × 30	2	
		Vodorovný nebo klouzavý let	OCHAB-250-235	4	6						
8	Stanoviště řízení a navedení letectva (700 × 700 m)	Střemhl. let pod úhlem 30–45°	AO-10 v RBK 500	4	—	4	4	60	1 × 1	2	
			AO-10 v RBK 250	—	6						
			OCHAB-250-235	2	4						

tím tři jaderných pum ráže 8 kt, celkovým úsilím 6 letounových vzletů SU-7 BM (viz příloha 1).

Celkově potřebné úsilí k uvedeným úderům je 42–46 letounových vzletů SU-7 BM a 86–96 letounových vzletů MiG-15 sb, což nepřesahuje možné úsilí v 1. hromadném vzdušném úderu.

K jaderným úderům počítáme z hlediska kalkulace s použitím jedné dvojice SU-7 BM na každý cíl. Ve skutečnosti bude nutné z důvodů klamání nepřítele použít v některých případech dvojice, v jiných jednotlivý letoun nebo roj.

K úderům podle této varianty by bylo třeba:

- 12 jaderných pum ráže 2 kt,
- 3 jaderné pumy ráže 8 kt,
- 800 až 1200 raket LR-55,
- 32 ks RBK-250 s pumami AO-10 (po 120 kg v každé RBK),
- 48 až 64 ks pum OCHAB-250-235,
- 108 ks pum CHAB--250,
- 8 ks pum FAB-250,
- 8 ks pum FAB-100.

Značně složitá je otázka použití průzkumného letectva k zabezpečení bojové činnosti nejen stíhacího bombardovacího a bombardovacího letectva LA, ale i k upřesnění cílů pro úderu raketových jaderných prostředků frontu.

Důležitou součástí této otázky je ze-

jména časové sladění činnosti průzkumného letectva s prostředky provádějícími úderu tak, aby byl zajištěn nutný časový předstih a zabezpečena včasná a spolehlivá informace těchto prostředků.

Průzkumné letectvo bude v podstatě spolu s letouny protiradiotechnické činnosti prvním vzdušným sledem působícím nad územím nepřítele a bude vystaveno všem překvapením především ze strany PVO nepřítele, takže můžeme reálně předpokládat jeho značné ztráty. To si vyžádá abychom k upřesnění polohy nebo vyhledání nejdůležitějších cílů vysílali alespoň 2 průzkumné letouny s malým časovým odstupem. Reálné naplánování činnosti průzkumného letectva vyžaduje značné teoretické znalosti a zkušenosti štábů, které musí při plánování úkolů vycházet důsledně z prostorových a časových údajů plánu bojové činnosti stíhacího bombardovacího a bombardovacího letectva v 1. hromadném úderu a z požadavků frontu (viz přílohu 2).

V důsledku značného úsilí, které si vyžaduje splnění všech průzkumných úkolů, bude nutné jedním průzkumným letounem upřesnit polohu nebo vyhledat více cílů, což ještě dále zvýší složitost časového sladění činnosti vzdušného průzkumu s činností skupin a prostředků provádějících úderu.

Z á v ě r

Frontové letectvo a zejména jeho rozhodující síla — stíhací bombardovací letectvo ničí v 1. hromadném vzdušném úderu především ty síly a prostředky nepřítele, které mohou bezprostředně ovlivnit výsledek 1. střetného sražení vojsk,

Reálné a pečlivé soustavné vyhodnocování situace nepřítele a upřesňování operační dokumentace jsou první předpoklady k úspěšnému splnění úkolů této důležité fáze počátečního období války. Dobře promyšlený sled úderů jednotlivých skupin a správná volba nejvýhodnějších bojových prostředků umožňují ničit maximum cílů v pravý čas a s předpokladem nejlepšího výsledku.

Většina cílů stíhacího bombardovacího letectva je charakterizována tím, že jejich poloha není předem přesně známa a před úderu je proto nutný doplňkový průzkum. Tento úkol je jak z hlediska plánování tak i samotného uskutečnění vysoce náročný a vyžaduje značné praktické zkušenosti na všech stupních velení, od štábu LA až po osádky průzkumných letounů.

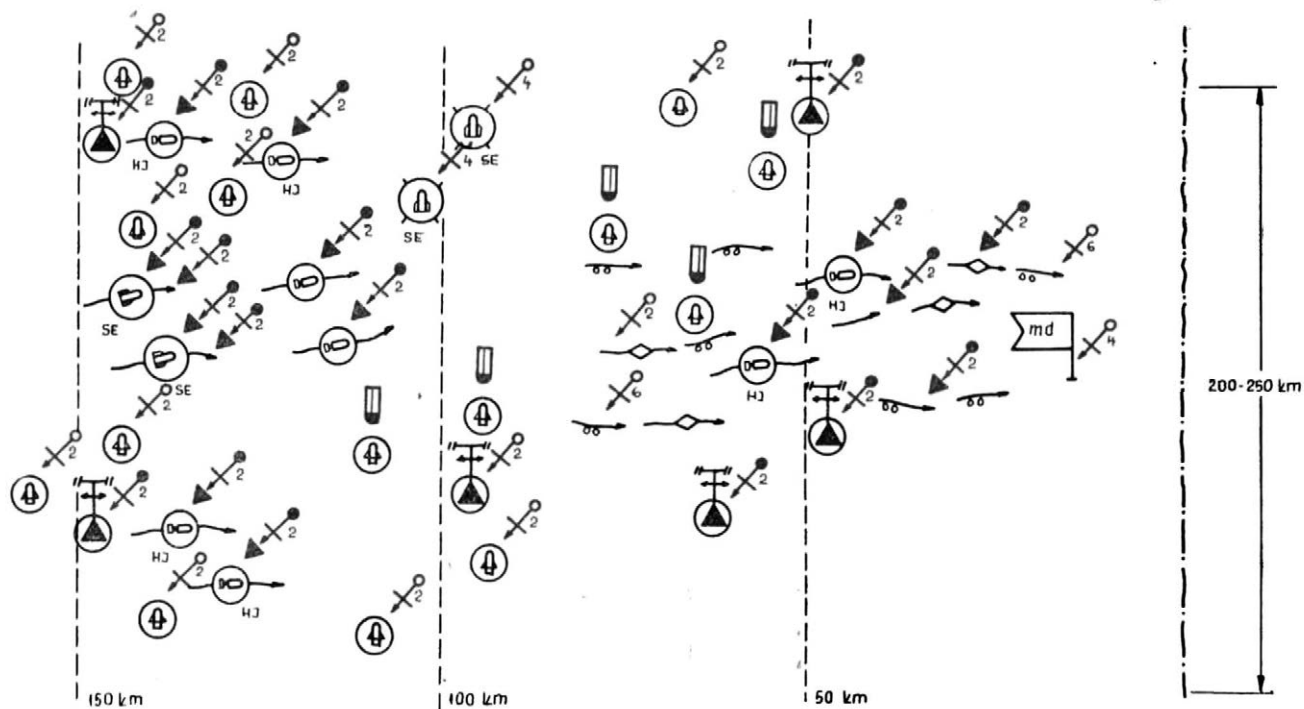
Komplex otázek organizace a uskutečnění 1. hromadného vzdušného úderu je natolik rozsáhlý, že přes řadu článků, uveřejněných dosud k této problematice, zůstává ještě mnoho problémů nedořešených. Je to zejména problematika dokonalé organizace a uskutečňování součinnosti raketových jaderných prostředků frontu a vševojskových armád s LA při prolamování PVO protivníka, problematika přesné a včasné informace o vlastních jaderných úderech v zájmu bezpečnosti letounů, plnicích úkolů v prostoru úderů a problematika včasného a přesného pronikání zpráv průzkumných letounů na VS raketových jaderných prostředků frontu a vševojskových armád a skupinám letounů ve vzduchu.

Z hlediska leteckého týlu by si vyžadovala samostatné rozpracování především otázka přípravy letecké munice na mírových a operačních letištích v palebných průměrech vhodného složení.

ROZDĚLENÍ ÚSILÍ A POUŽITÍ JADERNÝCH PUM V 1. HROMADNĚM VZDUŠNĚM ÚDERU SBoL

(VARIANTA)

PŘÍLOHA I

LEGENDA:

 Su-7 s jadernou pumou
 Su-7 Bu (počet)

 MiG-15 sb (počet)
 raketa s jadernou hlaví

GRAFICKÝ PLÁN ČASOVÉHO SLEDU VZDUŠNĚHO PRŮZKUMU ÚDERŮ SBOL A PRŮLOMU PYO
(MOŽNÝ ZPŮSOB)

PŘÍLOHA 2

